

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2019, č. j. OAM-283/LE-VL17-VL11-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2020, č. j. 62 Az 23/2019 - 58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Ladislava Bárty **se určuje** částkou 3 400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Rozhodnutím ze dne 4. 6. 2019 neudělil žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Důvodem žádosti byla obava ze soukromých osob, od kterých si na Ukrajině půjčil peníze a které mu vyhrožovaly, že ho donutí podepsat prohlášení o převodu své části bytu, pokud jim nevrátí peníze i s úroky. Do České republiky přijel pracovat, aby dluhy splatil. Věřitelé žalobci dle jeho slov vyhrožovali i smrtí, ale nepředpokládá, že by to bylo tak vážné. Na policii se neobrátil, protože by mu prý nepomohla. Dalším důvodem žádosti byla obava z povolání do armády a nasazení do válečného konfliktu, který probíhá na východě Ukrajiny.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce u Krajského soudu v Ostravě, který žalobu zamítl. Žalobce namítal, že žalovaný nedostatečně vyhodnotil nebezpečí vážné újmy hrozící žalobci při jeho návratu na Ukrajinu ze strany soukromých subjektů z hlediska naplnění podmínek udělení doplňkové ochrany.

[3] Krajský soud měl shodně s žalovaným za to, že podmínky pro doplňkovou ochranu v případě nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu lze sledovat pouze tam, kde takové nebezpečí reálně a bezprostředně hrozí, nikoli tam, kde vůbec nastat nemusí či může nastat jedině v případě přidružení jiných okolností nebo skutečností, které dosud nelze předjímat. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalovaný se podrobně zabýval problematikou podmínek pro udělení doplňkové ochrany, přičemž naplnění těchto podmínek

u žalobce neshledal, ačkoliv se explicitně nevyjádřil k nebezpečí, které by žalobci mohlo hrozit v případě návratu na Ukrajinu ze strany soukromých osob. Krajský soud zdůraznil, že i v případě zkoumání naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany je třeba především reflektovat skutečnosti uváděné samotným žalobcem; ten výslovně uvedl, že jeho obavy pramení z toho, že dluží věřitelům peníze, přičemž *nepředpokládá, že je to tak vážné*. Sám žalobce tedy neuvedl žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možno dovodit byť teoretickou možnost nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Její přijatelnost spatřuje v zásadním pochybení krajského soudu, které mohlo mít vliv na jeho hmotněprávní postavení. Stěžovatel nesouhlasí s posouzením krajského soudu, že se žalovaný dostatečně vypořádal s otázkou eventuálního udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu.

[5] Soud se dle stěžovatele fakticky pokusil nahradit absentující úvahu žalovaného a doplnit chybějící posouzení možnosti udělení doplňkové ochrany s ohledem na stěžovatelova tvrzení. Takový postup však stěžovatel považuje za nepřijatelný. Úvahy měly být obsaženy již v napadeném rozhodnutí žalovaného. K posouzení naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany odkazuje stěžovatel na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se podrobně zabýval důvody pro udělení doplňkové ochrany a odkázal na rozsudek krajského soudu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se soud podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[8] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnosti kasační stížnosti se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Stěžovatel namítá pochybení krajského soudu, které mohlo mít vliv na jeho postavení.

[10] K podmínkám pro udělení doplňkové ochrany se Nejvyšší správní soud již mnohokrát v minulosti vyjadřoval. Odkázat lze například na rozsudek, jenž zmiňuje sám stěžovatel, ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62. Pro udělení doplňkové ochrany je třeba splnit všechny podmínky stanovené § 14a odst. 1 zákona o azylu kumulativně – tedy žadatel (1) se musí nacházet mimo zemi svého původu; (2) musí mít důvodné obavy, že mu hrozí skutečné nebezpečí (reálná hrozba); (3) vážné újmy; (4) nemůže nebo není ochoten využít ochrany v zemi původu; a (5) nesmí se na něj vztahovat vylučující klauzule. Krajský soud správně poukázal na skutečnost,

pokračování

že břemeno tvrzení ohledně azylově relevantních důvodů leží na žadateli o mezinárodní ochranu (viz např. rozsudek ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 Azs 103/2007 - 63).

[11] Nejvyšší správní soud neshledal, že by žalovaný či krajský soud postupovali při hodnocení azylového příběhu stěžovatele a následných žalobních námitek v rozporu s výše uvedenými premisami. Krajský soud se správně ztotožnil se závěrem žalovaného, který konstatoval, že stěžovatel během správního řízení neuvedl, že by mu hrozilo nebezpečí mučení nebo nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestání a ani žalovaný nezjistil, že by stěžovateli hrozilo nějaké reálné nebezpečí. Takové posouzení dle Nejvyššího správního soudu odpovídá stěžovatelským tvrzením, která uvedl jako důvody pro žádost o mezinárodní ochranu, ačkoliv explicitně nezahrnuje vyjádření ke stěžovatelem vyjádřené obavě ze soukromých osob. Stěžovatel sám uváděl zejména strach ze ztráty bytu, který zčásti vlastní. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že stěžovatel se svoje problémy ani nepokusil řešit v zemi původu. Jeho domněnka, že by mu policie nepomohla, není dostatečným dokladem o tom, že by ochrana v zemi původu nebyla účinná.

[12] Nejvyšší správní soud tak neshledal, že by krajský soud pochybil, a nadto způsobem, kterým by mohl mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[15] Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2019, č. j. 62 Az 23/2019 - 23, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Ladislav Bárta. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) částkou 3 100 Kč za úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti včetně jejího doplnění, a dále částkou 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Výše odměny tedy činí celkem 3 400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu